

istiyoruz! alacağız!

DEVİRİMCİ LİSELİLER

Yeni öğretim yılı başladı. Bu yeni dönemde yeni olan sadece cümlelerin başına koyduğumuz tanımlama. Herşey eskisi gibi. Ve aslında her şey eskiden de beter. Bizler buraya sorular sormaya, sorularımıza cevap aramaya geldik. Bu yeni dönemde yeni olan bir şey varsa işte budur. Bizler liseli gençlik, yok sayılan görmezden gelinen, sorun kabul edilen gençlik, soru sorması yasaklanan, soruları yanıtsız bırakılan gençlik şimdi dönemin başında sorulara ve sorunlara boğulmadan önce ders kitaplarının, deneme sınavlarının, yazılı sınavların içinde kaybolmadan önce dershanelerin, özel derslerin fotokopi, yazılı paraların sorun haline gelmeden önce sorularımızı sormaya geldik.

Bir işin, bir projenin başarısı ne ile ölçülür? Neye dayanarak karar verirsiniz? Bir patron başarıyı ne ile ölçer? Bir müdür, bir bakan ya da anne, baba başarıyı ne ile ölçer? Elbette ki hedefle ölçer. Hedefe, amaca ne kadar ulaştığı ile ölçer.

Soruyoruz. Sınavlara endeksli millî eğitimimiz başarısını ne ile ölçer? Otuz bin sıfır çeken öğrenci ile mi? 4 yıllık üniversite kazanamamış bin altı yüz lise birincisiyle mi? Katsayıyı düşürüp, barajı düşürüp okul kapılarını açmakla mı? Ne ile ölçersiniz başarınızı? Her şeyi sınava endeksleyen bir eğitim ve onun bakanlığı okulları, hocaları, müfredatı, binlerce dersane, haykırıyor; hepiniz başarısızsınız. Anne ve babalara soruyoruz; siz başarıyı ne ile ölçersiniz. Dershanelere ödediğiniz paranın miktarı

ile mi? Çözülen test sorusuyla mı? Kazanılan kasaba üniversitesiyle mi? Ne ile ölçersiniz başarınızı? Bizim başarısızlığımızla mı?

"Ne ekersen onu biçersin." Ne kadar yatırırsan o kadar kazanırsın. Bizden kendi hayallerini gerçekleştirmemizi bekleyenler, dahiler, süper insanlar olmamızı isteyenler, Boğaziçi'nde, ODTÜ'de, İTÜ'de okumamızı bekleyenler size soruyoruz, bunları yapamadığımız için bize başarısız diyenler size soruyoruz: ne ettiğinize baktınız mı? Nereye ettiğinize baktınız mı? Süper dershanelerin, süper liselerin, paralı okulların, özel derslerin dünyasında paran kadar okursun diyenlerin dünyasında paranız kadar hedef koymanız gerekmez mi? Bize ne yatırdınız, soruyoruz; milli eğitim bakanına, okul müdürlerine, annelere, babalara. Yıllık masrafı 46 bin lira olan Robert Lisesi ile bizi aynı sınıfa sokanlar bizden ne beklediğinizi biliyor musunuz? Hedefleri siz koydunuz, toprağı siz sürdünüz, tohumu siz ektiliniz, başarısız olan biz değil sizsiniz.

Bu sistemi biz kurmadık. Bu çarkı biz örmedik, hedefleri biz seçmedik. İddia ediyoruz paraların kâğıt gibi savrulduğu eğitim sisteminde, parası olmayanın başarı şansı yoktur. Bu yüzden kimsenin ama kimsenin bize kızmaya hakkı yoktur. Başarıyı siz tariflediniz, hedefleri siz seçtiniz. Ve bizi basit robotlara çevirdiniz. Bir şeyi unuttunuz biz robot değiliz. Bizim de hedeflerimiz var. Kendimizi sınavacağımız, başarıyı ölçeceğimiz hedeflerimiz var. Biz hepinizden daha bilinç-

liyiz. Olmadık hayaller kurup rüyaya yatmıyoruz. Güçlünün ayakta kaldığı bir hayvanat bahçesinde ağaçlarda dolanan şebekler olmayacağız. Biz başaracağız. Çünkü bu sistemin kendisinin yanlış olduğunu biliyoruz. Paralı eğitime karşı çıkıyoruz. Parasız eğitim istiyoruz. Ve şunu bilin ki istediğimizi bir gün mutlaka alacağız.

*Özel okullar, özel dersler yasaklanmalı okullar kamulaştırılmalıdır.

*Dershaneler kapatılmalı, dershaneleri besleyen sınav sistemi kaldırılmalıdır.

*Bütün eğitim kurumları parasız hale getirilmeli, koşulları ve eğitim olanakları eşitlenmelidir.

*Düz lise, Anadolu lisesi, fen lisesi, teknik lise vs. vs. ortadan kaldırılmalı, hak eşitliği ve standardı sağlanmalıdır.

*Anadilde eğitim hakkı tanınmalıdır.

*Lise yönetimleri demokratikleştirilmeli, başta kılık kıyafet yönetmeliği olmak üzere baskıcı uygulamalar ve disiplin yönetmelikleri kaldırılmalıdır.

